

Arrest

nr. 228 803 van 18 november 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. VANCRAEYNEST
Avenue de Fidevoye 9
5530 YVOIR

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 13 augustus 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 30 juli 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 september 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 november 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat P. MAERTENS, die *loco* advocaat P. VANCRAEYNEST verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart Georgisch staatsburger te zijn van Armeense origine en u bent afkomstig uit Tbilisi.

U verliet uw land van herkomst op 4 december 2017. U reisde via Duitsland naar Polen, waar u een viertal maanden werkte. Nadat uw werkgever in Polen u niet langer werk kon bieden, vertrok u op 19 april 2018 naar België.

Op 24 april 2018 diende u een eerste verzoek tot internationale bescherming in bij de Belgische instanties. U baseerde dit eerste verzoek op volgende motieven:

"U verklaart dat u op 19 juni 2007 bij u thuis een feestje vierde ter gelegenheid van uw verjaardag. Uw vrienden hadden te veel gedronken en na afloop van het feestje raakten zij verwikkeld in een ernstig gevecht met G. D. (...), E. D. (...), Gr. T. (...) en M. S. (...). Verschillende van uw vrienden raakten ernstig gewond en uw vriend K. T. (...) overleed zelfs aan zijn verwondingen. De politie opende een onderzoek, u en uw vrienden legden verklaringen af en u getuigde tegen G. (...) en zijn kompanen. Hierdoor werd u verschillende keren bedreigd. Uiteindelijk werden G. (...), E. (...), Gr. (...) en M. (...) veroordeeld voor de vechtpartij. G. (...) werd als dader aangeduid en kreeg een gevangenisstraf van 21 jaar. E. (...) en Gr. (...) werden als medeplichtige veroordeeld tot een gevangenisstraf van acht jaar en M. (...) kwam er, omdat hij goed had meegewerkt met de rechtbank en zijn vrienden als daders had aangeduid, van af met een geldboete. G. (...), E. (...) en Gr. (...) werden echter nooit aangehouden, omdat zij kort na de feiten uit Georgië zijn weggevlucht en onvindbaar waren voor de Georgische autoriteiten. U bent ervan overtuigd dat G. (...), E. (...) en Gr. (...) hiervoor hulp hebben gekregen van vrienden met hoge posities binnen het Georgische overheidsapparaat. Jarenlang werd u verder met rust gelaten en al die tijd was er geen spoor van G. (...), E. (...) en Gr. (...) tot u in november 2017 plots werd gevolgd door een wagen toen u op een avond op wandel was van uw werk naar uw huis. U herkende in de auto het gezicht van G. (...) en hebt het op een lopen gezet. U kon zich verstoppen in de tuin van een huis niet ver van het uwe en werd van op de straat beschoten. U werd niet geraakt, uw belagers zijn uiteindelijk vertrokken en u bent gewoon naar huis gegaan. De volgende dag kreeg u telefoon van een onbekend nummer. U herkende meteen G. (...)’s stem die u zei dat, als u klacht zou indienen bij de politie, uw familie iets zou overkomen. U bent uiteindelijk ook niet naar de politie gegaan, u had hoe dan ook geen vertrouwen meer in het Georgisch overheidsapparaat, en bent voor uw veiligheid twee weken bij uw tante gaan wonen."

Uw eerste verzoek werd door het CGVS op 13/07/2018 kennelijk ongegrond verklaard. U tekende tegen deze beslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de beslissing en beoordeling van het CGVS op 09/01/2019 bevestigde.

Zonder naar uw land van herkomst te zijn teruggekeerd, diende u op 08/07/2019 een volgend verzoek in. U baseert uw tweede verzoek nog steeds op de eerder aangehaalde asielmotieven. U voert aan dat uw leven nog steeds in gevaar is omdat de moordenaars tegen wie u getuigde nog steeds niet gearresteerd zijn.

Ter staving van het incident op uw verjaardag legt u bijkomende documenten neer, met name een internetartikel over het incident op uw verjaardag in 2007 en een archiefafschrift van het proces-verbaal van uw verklaringen over het incident in het kader van het politieonderzoek ernaar.

B. Motivering

Wat betreft de beoordeling in toepassing van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, moet vooreerst worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal naar aanleiding van uw volgende verzoek om internationale bescherming géén bijzondere procedurele noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen die het nemen van bepaalde specifieke steunmaatregelen rechtvaardigen.

Op grond van het geheel van de gegevens die actueel in uw administratief dossier voorhanden zijn, kan worden vastgesteld dat er zich géén bijkomende elementen aandienen noch door u worden aangereikt die hier een ander licht op werpen.

Bijgevolg blijft de vorige beoordeling onverkort gelden en kan er in het kader van onderhavige procedure redelijkwijze worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw verzoek niet-ontvankelijk moet verklaard worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, § 1, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een volgend verzoek bij voorrang of er nieuwe elementen of feiten aan de orde zijn, of door de verzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, verklaart de commissaris-generaal het verzoek niet-ontvankelijk.

Vooreerst dient benadrukt te worden dat uw eerste verzoek tot internationale bescherming door het Commissariaat-generaal kennelijk ongegrond werd verklaard omdat u afkomstig bent uit een veilig land van herkomst en u er niet in slaagde om duidelijk aan te tonen dat in uw specifieke situatie uw land van herkomst niét als veilig kan worden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd en u hebt hiertegen geen cassatieberoep ingediend bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw voorgaande verzoek tot internationale bescherming en staat de beoordeling ervan vast.

Wat betreft uw huidige verzoek tot internationale bescherming dient te worden vastgesteld dat er evenmin nieuwe elementen voorhanden zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Met betrekking tot de bijkomende elementen die u aanbrengt, met name een internetartikel over het incident op uw verjaardag in 2007 en een archiefafschrift van het proces-verbaal van uw verklaringen over het incident in het kader van het politieonderzoek ernaar, die de door u uiteengezette moeilijkheden bevestigen [u was getuige in een moordzaak en vreest de veroordeelde daders], moet immers worden benadrukt dat deze elementen louter betrekking hebben op aspecten die niet ter discussie staan, maar geen afbreuk doen aan de essentie van de eerdere beoordeling, waarbij werd vastgesteld dat u in Georgië over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikt, zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, waardoor er in uw geval geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld. U brengt geen enkel gegeven aan dat hier een ander licht op werpt.

De RvV merkte in haar arrest dd. 09/01/2019 met betrekking tot uw eerste verzoek op: "Waar verzoeker in zijn verzoekschrift gewag maakt van documenten die hij blijkens zijn verklaringen ten vroegste in de loop van juli vorig jaar bij zijn advocaat in Georgië kon opvragen, stelt de Raad vast dat tot op heden – het is inmiddels november 2018- elk spoor hiervan ontbreekt." In navolging van dit arrest van de RvV, kan bijkomend worden vastgesteld dat de huidige door u voorgelegde stukken beiden reeds dateren van ruim vóór het einde van uw eerste procedure internationale bescherming [20/06/2007 voor het internetartikel, het archiefafschrift werd afgeleverd op 27/07/2018], waardoor verwacht kon worden dat u ze eerder voorlegde.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen of feiten aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk in de zin van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet. Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing.

Indien u zich echter op het ogenblik van uw aanvraag in een situatie van vasthouding of detentie bevond of ter beschikking was gesteld van de regering dient het beroep ingediend te worden binnen een termijn van 5 dagen na de kennisgeving van de beslissing (artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet samen gelezen met artikel 74/8 of 74/9 van dezelfde wet).

Ik breng de minister en zijn gemachtigde ervan op de hoogte dat er, in het licht van de voorgaande vaststellingen en rekening houdend met alle relevante feiten in verband met de verzoeken om internationale bescherming van betrokkene en met het volledige administratieve dossier, geen element bestaat waaruit kan blijken dat een verwijdering of teruggrijving van betrokkene naar zijn land van nationaliteit of van gewoonlijk verblijf het nonrefoulementbeginsel zou schenden in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een enig middel beroept verzoekende partij zich op de schending van artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, 48/4 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikel 57/6/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van "de voorzorg- en zorgvuldigheidsbeginselen".

2.2.1. Aan de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in artikel 62, § 2, eerste lid van de Vreemdelingenwet en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, is voldaan. Deze formele motiveringsplicht heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft (RvS 2 februari 2007, nr. 167.408; RvS 15 februari 2007, nr. 167.852). Uit de bewoordingen van het verzoekschrift blijkt dat verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing volledig kent en inhoudelijk aanvecht. Zij maakt verder niet duidelijk op welk punt deze motivering haar niet in staat stelt te begrijpen op welke juridische en feitelijke gegevens de door haar bestreden beslissing is genomen derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht. De Raad stelt vast dat verzoekende partij in wezen de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, *in casu* de bestreden beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en

de staatlozen, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden. Dit onderdeel van het middel zal dan ook vanuit dit oogpunt worden onderzocht.

2.2.2. De Raad wijst er vooreerst op dat inzake het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij van 24 april 2018 door verwerende partij op 12 juli 2018 een weigeringsbeslissing werd genomen, waarbij geoordeeld werd dat het verzoek van verzoekende partij kennelijk ongegrond was omdat verzoekende partij afkomstig is uit een veilig land van herkomst en zij er niet in slaagde om duidelijk aan te tonen dat in haar specifieke situatie haar land van herkomst niet als veilig kan worden beschouwd. Deze beslissing werd bevestigd bij arrest nr. 222 877 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 9 januari 2019, waartegen geen beroep werd aangetekend bij de Raad van State.

Verzoekende partij kan de mogelijkheid om een volgend verzoek om internationale bescherming in te dienen niet aanwenden om een vorm van beroep in te stellen tegen de definitieve beslissing inzake haar eerder(e) verzoek(en) (RvS 15 september 2004, nr. 134.977). Bovendien wijst de Raad erop dat bij de beoordeling van de zaak de commissaris-generaal rekening houdt met alle feitelijke elementen, ook met deze welke resulteren uit verklaringen afgelegd bij vroegere verzoeken om internationale bescherming. Geen enkele wetsbepaling verbiedt immers dat, in het kader van een volgend verzoek om internationale bescherming, uitspraak wordt gedaan op basis van gegevens die in het kader van eerdere verzoeken om internationale bescherming bekend waren.

De Raad heeft niet de bevoegdheid om opnieuw uitspraak te doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere verzoeken om internationale bescherming werden beoordeeld en die, gelet op het feit dat het beroep tegen de desbetreffende beslissingen werd verworpen, als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens wanneer een bewijselement wordt voorgelegd dat van aard is om op zekere wijze aan te tonen dat die eerdere beslissingen anders zouden zijn geweest indien het bewijselement waarvan sprake ten tijde van die eerdere beoordelingen zou hebben voorgelegen. In het kader van het onderhavige beroep kan enkel worden geoordeeld of de nieuwe gegevens van aard zijn de vaststellingen die werden gedaan in het kader van het eerste verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij in een ander daglicht te stellen.

2.2.3. Na lezing van het administratief dossier dient te worden vastgesteld dat verzoekende partij haar huidig verzoek om internationale bescherming steunt op het feit dat zij nog steeds niet naar haar land van herkomst kan terugkeren omwille van de problemen die zij aanhaalde in het kader van haar vorig verzoek om internationale bescherming, met name de problemen die zij heeft gekend sinds het incident op haar verjaardag op 19 juni 2007 waarbij tijdens een gevecht verschillende van haar vrienden ernstig gewond raakten en één vriend zelfs aan zijn verwondingen overleed.

2.2.4. De Raad is van oordeel dat verwerende partij in haar beslissing met recht heeft kunnen besluiten dat onderhavig verzoek om internationale bescherming geen nieuwe elementen bevat die de kans aanzienlijk groter maken dat de verzoeker om internationale bescherming voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking komt. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Uit wat volgt blijkt dat verzoekende partij geen argumenten aanbrengt die de motieven van de bestreden beslissing op afdoende wijze kunnen weerleggen.

2.2.5. Wat betreft de kritiek van verzoekende partij op het feit dat Georgië op de lijst van veilige landen staat – zij voegt dienaangaande als bijlage bij haar verzoekschrift verschillende internetartikels waarin kritiek wordt geuit op deze lijst en tevens informatie over de algemene situatie in Georgië (bijlagen 3-6) – wijst de Raad erop dat het niet tot zijn bevoegdheid behoort om zich uit te spreken over de inhoud, juistheid en rechtsgeldigheid van de lijst van veilige landen van herkomst, die werd vastgelegd bij het koninklijk besluit van 17 december 2017 tot uitvoering van het (oude) artikel 57/6/1, vierde lid van de Vreemdelingenwet, houdende de vastlegging van de lijst van veilige landen van herkomst (cf. RvS 4 juli 2017, nr. 12.496 (c)).

2.2.6. Daar waar verzoekende partij in haar verzoekschrift opmerkt dat zij een kopie van het administratief dossier opvroeg en dat deze de documenten die zij had ingediend naar aanleiding van haar huidig verzoek niet bevatte, waaruit zij besluit dat deze documenten zich niet in het administratief dossier bevinden, stelt de Raad vast dat deze documenten, met name een internetartikel d.d. 20 juni 2007 over het incident op haar verjaardag in 2007 en een archiefafschrift d.d. 27 juli 2018 van het proces-verbaal van haar verklaringen over het incident in het kader van het politieonderzoek ernaar, zich

wel degelijk in het administratief dossier bevinden (administratief dossier, stuk 6, map documenten; administratief dossier, stuk 9, verklaring volgend verzoek, vraag 17). Haar betoog mist dan ook feitelijke grondslag.

2.2.7.1. Verzoekende partij bemerkt verder dat zij tijdens haar eerste verzoek inderdaad aangaf dat zij nog andere documenten wenste in te dienen, doch dat zij deze documenten voor de maand juli niet kon verkrijgen. Verwerende partij liet echter na haar een redelijke termijn te geven om de documenten alsnog in te dienen en nam reeds een beslissing 14 dagen na haar persoonlijk onderhoud. Verzoekende partij kan dan ook niet verweten worden deze documenten niet eerder te hebben bijgebracht, gezien zij deze documenten niet kon indienen om redenen buiten haar wil.

2.2.7.2. De Raad bemerkt evenwel dat verzoekende partij wel degelijk ruimschoots de kans had om deze documenten eerder in te dienen, aangezien deze stukken beide reeds dateren van ruim vóór het einde van haar eerste procedure internationale bescherming – het internetartikel dateert van 20 juni 2007 en het archiefafschrift werd afgeleverd op 27 juli 2018 – en dan ook verwacht mag worden dat zij deze documenten minstens bijbracht in het kader van haar beroepsprocedure bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen tegen de beslissing inzake haar eerste verzoek om internationale bescherming.

Hoe dan ook moet bovendien worden benadrukt dat, zoals ook in de bestreden beslissing wordt gemotiveerd, deze documenten louter betrekking hebben op aspecten die niet ter discussie staan en geen enkele afbreuk doen aan de essentie van de eerdere beoordeling, waarbij werd vastgesteld dat verzoekende partij in Georgië over doeltreffende en duurzame nationale beschermingsmogelijkheden beschikt, zoals bepaald in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet, waardoor er in haar geval geen nood aan internationale bescherming kan worden vastgesteld.

2.2.8. Gelet op het geheel van wat voorafgaat, treedt de Raad verwerende partij bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen nieuwe elementen aanbrengt die de kans aanzienlijk groter maken dat zij voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking komt.

2.2.9. Waar verzoekende partij aanvoert dat het zorgvuldigheidsbeginsel werd geschonden, benadrukt de Raad dat het zorgvuldigheidsbeginsel de commissaris-generaal de verplichting oplegt om zijn beslissing op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te stelen op een correcte feitenvinding. Uit de bestreden beslissing en het administratief dossier blijkt dat de commissaris-generaal gebruik heeft gemaakt van de stukken van het administratief dossier, waaronder haar verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken omtrent de nieuwe elementen die zij in het kader van haar huidig verzoek om internationale bescherming aanvoert en de door haar neergelegde documenten (administratief dossier, stukken 6 en 9). De commissaris-generaal heeft het verzoek om internationale bescherming van verzoekende partij op een individuele wijze beoordeeld en zijn beslissing genomen met inachtneming van alle relevante feitelijke gegevens van de zaak (RvS 21 maart 2007, nr. 169.222; RvS 28 november 2006, nr. 165.215). Aldus werd zorgvuldig gehandeld.

2.2.10. Het middel is ongegrond. De Raad oordeelt dat verzoekende partij geen argumenten, gegevens of tastbare stukken aanbrengt die een ander licht kunnen werpen op de beoordeling door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. De bestreden beslissing is gesteund op pertinente en draagkrachtige motieven die de Raad bevestigt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien november tweeduizend negentien door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

J. BIEBAUT